

AN ARMENO-AMERICAN
Weekly Journal
of
Politics and Literature,
Published
by
P. M. AYVAD,
Editor and Proprietor,
72 University Place, New York.

THE ARARAT.

TO ADVERTISERS.

This paper has an extensive circulation among the Armenians throughout the United States and the principal cities of the world. It is an excellent medium for domestic and international advertisements, securing the very best results.
Rates of advertising will be found on the fourth page.

— ՄԵՐ ՍԿՏՈՒՆԻՔԸ ԱՅՊԻՆ ՍԿՏՈՒՆԻՔԸ Է, ՄԵՐ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ՝ ԱՇԽԱՂԶԻ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ — ԱՐԱՐԱՏ. Սեպտեմբեր 30, 1876.

ՀԱՍՏԱՏԵԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆՆՈՒՊՈԼԻՍ՝ 1869.
ESTABLISHED AT CONSTANTINOPLE

ՆՅՈՒ ԵՐՐԷ, ՀԵՂԵՍԵՐԵԹ, ԴԵԿՏԵՐԵՐ 3, 1891.
NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 3,

ՆՈՐ ՀԱՏՈՐ Ա. ԹԻՒ 22.
NEW VOLUME I. NO. 22.

Entered at the Post Office at New York
as Second Class Mail Matter.

SUBSCRIPTION RATES.

For United States, Canada and Mexico,
One year \$2.00
Six months 1.00
For all other countries,
One year 12s.
Six months 6s.

Remittances should be made by P. O.
Money orders, Postal Notes, Express
Money Orders, Checks, Drafts, or in a
Registered Letter.

Address all communications to Pub-
lisher of the ARARAT, 72 University Place,
New York City.

NOTICE.

Subscriptions for this paper are re-
ceived at
Brentanno's, No. 5 Union Square,
New York City, and at
F. A. Easton's, No. 3 P. O. Block,
Worcester, Mass.
Single copies for sale, Five Cents.

Article 61 of the Berlin Treaty.

"The Sublime Porte undertakes to
carry out, without further delay, the
improvements and reforms demanded
by local requirements in the pro-
vinces inhabited by the Armenians,
and to guarantee their security a-
gainst the Circassians and Kurds.
It will periodically make known the
steps taken to this effect to the
Powers, who superintend their ap-
plication.

It is no use.

In another column we give the account
of the experiences of two English trav-
elers in Asia Minor as published in the
London *Daily News*. The facts re-
vealed, reaching us from a purely En-
glish source, doubtlessly prove that
wild tribes of Kurds and Circassians
are not the only terror of Asiatic Chris-
tianity, but that Turkish officials are a
more intolerable evil; one that can
only be remedied by the suppression of
Turkish rule in the Asiatic provinces
inhabited by Christians.

You cannot correct the Turk. This
is a settled fact, and the Armenians
know it.

Therefore, all measures hitherto
adopted for bringing this well known
and well studied foe of modern civiliza-
tion and progress to any kinds of
terms concerning the welfare and peace
of its own Christian subjects, are futile
attempts and absolute failure.

Organized Criminals.

Who would have thought ten or fif-
teen years ago, that, after all the efforts
made to secure a peaceful administra-
tion for Armenia, and in the face of all
the treaty stipulations now existing, the
Turk would be allowed to mobilize re-
giments of Kurds, and wedge them in
with the Christian communities in Ar-
menia?

The mobilization of robbers and
criminals into so-called military regi-
ments in Turkey, means one thing—the
speedy extermination in Asia Minor of
the Armenians who have sought justice
in the hands of civilized Europe. Of
course, Sultan and Porte, congratulate
themselves for the good time they are
now having in Armenia, thanks to the
partiality of their friends and allies in
Europe.

Not as bad as it might be.

The Turkish censure at Constanti-
nople has forbidden the entry of the
Paris *Petit Journal* into that country,
because it had published, some time
ago, a comic picture representing the
arrest of the famous Philippopolis train,
from which three Germans were cap-
tured. It is no wonder. If the editor
of the *Petit Journal* were a Turkish sub-
ject and had his paper at Constanti-
nople, we can safely say he would never
have walked out of the Censure Bureau.
He probably would have been carried
home in an ambulance or a coffin, like
Marteos Ayvad, the unfortunate
founder of the ARARAT.

Peace and Arbitration.

The twenty-fifth annual meeting of
the Pennsylvania Peace Society, which
was held Thanksgiving day in St.
George's Hall, Philadelphia, was in the
nature of a silver anniversary.

Dr. Sarah T. R. Evanson, the Presi-
dent, occupied the chair. With her on
the platform were Alfred H. Love, Presi-
dent of the Universal Peace Union; W.
O. McDowell, President of the Human
Freedom League; E. Frank Carson,
Rev. Amanda Deyo, of Scranton; John
Collins, Corresponding Secretary of the
Universal Peace Union; John J. Lytle,
Secretary of the Pennsylvania Peace So-
ciety; Mrs. Margaret Moore, of
New York, and P. M. Ayvad, editor of
the ARARAT.

Dr. Evanson made the opening ad-
dress. Remarks were made by F. E.
Carson and W. O. McDowell. A letter
was read from Robert Treat Paine, of
Boston, President of the American Peace
Society, who regretted his inability to
be present.

The annual report was read and
adopted.

Mr. McDowell read letters from Jose
S. Decond, delegate from Venezuela to
the Pan-Republic Congress, and Dr.
Rafael Nunez, President of the Repub-
lic of Columbia, expressing sympathy
with the peace movement.

Rev. Amanda Deyo thought it would
be advantageous to get peace literature
into the schools, the work being largely
educational. She made an appeal for
more interest in politics by the best
class of men, and more interest in the
peace movement by women.

At the afternoon session John Collins
read an original poem to Thanksgiving
and Peace, which through his courtesy
we printed in our last issue.

The Committee on Resolutions re-
ported a series of fifteen, which were
adopted after considerable discussion.
They endorse all present movements for
universal peace, and condemn every-
thing of a warlike nature, counselling
arbitration in the settlement of all dif-
ficulties between nations, and advising
home rule for Ireland.

Rev. E. C. Sweetzer, D. D., and Mrs.
Marguerite Moore, of New York, made
the final addresses of the afternoon.

In the evening Mrs. Margaret Moore
spoke on home rule, and alluded to her
own personal experience in Ireland,
where she was sentenced to six months'
imprisonment on the charge of creating
discontent among her Majesty's sub-
jects.

The editor of the ARARAT, addressed
the society on the subject of the massa-
cre of his countrymen in Turkey by wild
tribes directly instigated by the Turkish
Government. Some twenty Armenians
living in that city were present. A de-
legation of Indian boys from the training
schools were listeners.

The Turkish Solution of the Ar- menian Question.

ODESSA, Nov. 21.—According to pri-
vate advices received here from Erzer-
oum, the mobilization of the Armenian
Kurds appears to be actively proceed-
ing under the direction of Marshal Zeki
Pacha. Seven regiments, each number-
ing about five hundred and fifty troop-
ers, have already been formed, the con-
tingents being chiefly supplied by the
Kurdish tribes of Van, Bitlis, and Erzer-
oum. Other tribesmen with the con-
sent of their chiefs are volunteering in
large numbers, so that it is estimated
that about forty-four or forty-five regi-
ments will be finally enrolled. The
whole will number about 22,500 men.
These mounted levies will be known as
the Hamidieh Cavalry, and bear the
ordinary numbers of line regiments in
the Ottoman Army. Under such a mil-
itary incubus, the hopes and aspirations
of the Christian Armenians are finally
dissipated. They besought the protec-
tion of the co-signatory powers to the
Berlin guarantees against the ruthless
oppression of the lawless and ruffianly
Kurds, and with the tacit consent, if not
the approbation, of those powers the
Porte now appoints their worst enemies
as their guardians. It is a solution of
the Armenian question utterly unworthy
of every power which pledged itself at
Berlin in 1878 to Armenian reforms.

CABLE INTELLIGENCE

PRISONERS BURIED ALIVE.

TEHERAN, Nov. 29.—The captured reb-
els in the recent insurrection are being
treated with great severity. In a num-
ber of instances they have been buried
alive in brick pillars on the roadside,
and European travellers are shocked by
hearing the groans of the wretched vic-
tims issuing from these living tombs.

The Shah, meantime, contrives to be-
come more and more steeped in the self-
indulgent life of the palace, and leaves
the government to subordinates guilty
of the gravest excesses. It is charged
that the Russian Minister has sought
favor with the youth who at present en-
grosses the regard of the Shah, in order
to carry out the Russian aim of bring-
ing Persia under the protectorate of the
Czar.

From appearances here it only needs
a capable leader to organize a revolt
that would prove more successful than
that which the Shah has so cruelly re-
pressed.

A WARLIKE MOVE.

BERLIN, Nov. 29, 1891.—The Berlin
Post is authority for the statement that
the Russian government is about to is-
sue a decree prohibiting the exportation
of horses from Russia. In some quar-
ters this intended action of the Czar's
government is looked upon as addition-
al evidence that Russia is preparing for
hostilities in the near future.

The fact that M. de Giers, the Russian
Minister of Foreign Affairs, was not
specially feted by the German court on
the occasion of his visit has elicited
much public comment here. The *Post*,
referring to this apparent lack of prop-
er attention to the Russian statesman,
explains that M. de Giers came to Ber-
lin, not in his official capacity, but as a
private individual, and for this reason
the government deemed it unnecessary
to bestow special honors upon the dis-
tinguished visitor.

Turkey against England.

BERLIN, Nov. 27.—The *Creuse Zeitung*,
an influential Conservative paper, an-
nounced that by a secret agreement
with France Turkey has ceded Cape
Sheik Shaib, in the Persian Gulf, to
France. Cape Sheik Shaib is on the
Island of Bushir or Busheab, eleven
miles from the north coast of Persia,
and might be strongly fortified and
otherwise made use of as a harbor for a
French fleet.

Between the mainland and the island
of Sheik Shaib or Busheab is said to be
water affording good anchorage for the
largest war vessels. This would give
France a depot and possible landing
place for troops not far north of the
British possessions in India, and might,
under certain circumstances, enable
France to cooperate with Russia, should
the latter country's troops invade Per-
sian territory, and possibly continue an
onward march toward India itself.

Turkey, according to the *Kreuz-
Zeitung*, is said to have taken this step,
owing to the uneasiness felt by the Sul-
tan and by his advisers at the action of
England in continuing the occupation
of Egypt in spite of the protests of
France and Turkey.

It is concluded that in fortifying Sheik
Shaib, France threatens Great Britain's
hold on the Red Sea, made practically
a British lake by the fact that England
holds Aden as the entrance of the
straits of the Red Sea.

This rumor regarding Sheik Shaib is
not exactly new so far as France's de-
sire to obtain possession of that island
is concerned, but if the *Kreuz Zeitung*
is to be believed, the matter is now an
accomplished fact, and is therefore a
matter of the greatest importance.

Since the *Kreuz Zeitung's* news was
made public, there has been a constant
exchange of telegraphic messages be-
tween the German Foreign Office and
some of its representatives abroad, but
all information upon the Sheik Shaib
matter is refused by the officer in
charge.

A Painter from Asia.

[From the N. Y. Sun.]

The latest addition to the Armenian
colony in this city is a small, slender,
young man of darker skin than the
usual run of Armenians. This youth,
who has just passed his twentieth birth-
day, has come in search of an unusual
sort of fortune for an Asiatic to seek.
He proposes to win fame and, if possi-
ble, fortune as a painter—not of houses,
but of pastures, landscapes, and the
like.

There is a general impression that
Asia furnishes few painters, and excels
rather in tapestries, carpets, decorated
fans, and china.

Yet the Armenians are so different
from all other Asiatics that the fact of
there being painters among them is not
surprising. The Armenians are the only
genuine original Asiatic Christians, and
let the world get a pretty good knowl-
edge of this a short time ago when the
Patriarch of the Armenians was the sub-
ject of so many harrowing cable de-
spatches. They have also borne the
brunt of the most furious political and
religious persecutions ever since the
Christian era. They have intense na-
tional feeling, having retained the love
and the hope of independence through
six centuries of foreign oppression—
Turkish, Persian, and Russian.

Of late the world has been hearing a
good deal of a certain Ayvazovski who,
coming from Russian Armenia poor,
friendless, and unknown, has risen to
the front rank of painters, and has been
treated by the Czar with that same
marked consideration which Alexander
II. showed toward another Armenian, a
warrior, Melikoff.

English Travellers in Turkey.

We read the following correspond-
ence in the *Daily News*:

In the interests of international cour-
tesy and the rights of travellers, I ven-
ture to send you the following facts. A
party of five of us, all British subjects,
are making a tour in Syria and Pales-
tine. After visiting Baalbek, we pro-
ceeded to Damascus, and left that city,
having camped without its walls, on the
Monday morning when quarantine, by
reason of cholera, was declared for the
whole city. We had left before "the
proclaiming" had gone forth, and, by
taking a course south, in the direction
of the upper part of the Jordan valley,
we were not met by the Turkish sold-
iery. Four days later we reached Jed-
aideh, in the district of Merj Syan,
Syria, where we were suddenly stopped
and informed that we were in quaran-
tine, and could not be permitted to pro-
ceed. In vain were all our arguments
and the production of our teskeras;
advance was impossible until ten days
had been spent by us in the district
named. This in itself was sufficiently
annoying, but making all allowance
for the terrible character of cholera, I
think you will agree with me that noth-
ing could justify the indignities and in-
sults to which, in the name of Turkish
law, we were subjected at the hands of
the Turkish Governor and soldiers.
When the medical officer, who resided
in Jedaideh, saw us after we had been
detained ten days, and knew that we
were English travellers, he at once fur-
nished us with the requisite certificate
of health. We were ready to start, but
that gentleman came to our tent and
said that he was instructed to inform
us that the Governor must receive eight
hundred piastres before he would sign
the certificate. We all felt how unjust
this demand was, and the result was
that we waited upon the Governor,
Ahmed Nazeeff. We were courteously
received, and served with coffee, etc.
The Governor said the charge was a
Governmental one, and was to cover ex-
penditure for costs during the time we
were in quarantine. We showed Ahmed
Nazeeff that this could not apply in our
case, seeing that for a whole week no
quarantine quarters existed, and that
we had been living in our tents, and
had not cost the Turkish Government
one single piastre, but had sustained
ourselves, horses, muleteers, etc., the
whole time. This gentleman, however,
was inexorable; on no account save by
payment of eight hundred piastres
would he release us, though we were
actually free.

After much argument, Ahmed Nazeeff
said that, though he would not sign our
certificate, he could permit us to pass
the limits of his district into that of Sid-
on, where no quarantine existed, and
proffered, in the most apparently cour-
teous manner, to send a soldier with us
to show the way across the bridge
which spans the river which bounds the
district. This we readily accepted, lit-
tle dreaming that the Turkish Governor
was actually setting a trap to catch us,
or, to use the language of his own
soldier, that he was "telling us lies on
purpose to deceive." Leaving the Gov-
ernor, we returned at once to our camp,
packed up, and started. Availing our-
selves of the magnificent moonlight, we
were conducted by the soldier to the
bridge, which boundary we reached
about 2:30 A. M. Here we paid him his
wages, and he returned. One hour
later, in one of the wildest and most
desolate places I was ever in, a mounted
Turkish soldier challenged us, and

threatened to shoot us if we went a step forward. "Back, you dogs!" he cried again and again in Arabic. "You fathers of monkeys, you fathers of swine!" and several other terms of the most outrageous character, accompanied with terrible oaths in the same language. In a few minutes, and by his loud cries, other Turkish soldiers came, and we were fairly entrapped. You may imagine our astonishment, when I state that one of the soldiers some hours later, said that they had received special instructions to look out for a party containing muleteers, tents, etc., etc., and five "Anglaise" travellers. Now, sir, no one knew that we were travelling this particular road on that night, save the Governor Ahmed Nazeef. Seeing that we had thus been betrayed, there was nothing for it but the sending back to Jedaideh at the hands of one of our party and a muleteer the 800 piastres so unjustly demanded. Ahmed Nazeef had given instructions that he could not be seen on any account, and his subordinate officials served him admirably in securing his corrupt and iniquitous gains. I confess I had grave doubts of the sincerity of the Governor of the Jedaideh district, Merj Ayun, and, it may be seen, not without reason. In about seven or eight hours our messengers returned with the certificate, and then we were permitted to receive liberty to proceed in the very district in which Ahmed Nazeef said no quarantine existed. The fact is that from the beginning to the end of this transaction, this Turkish Governor was pulling the wires.

With governors such as this one, there is little room for wonder that the brutality, deceit, and violence of the Turkish soldiery is proverbial. I trust I may never again have my forbearance and sense of right so grossly outraged as during those seven or eight hours. Numbers of camel drivers, muleteers and peasants with their donkeys laden with produce passed to and fro. Just think of the conditions—two or three soldiers armed with Sniders and thick sticks, striking the unfortunate peasants right and left. One old man fell beneath the violence of the blow. Without giving the slightest provocation, wondering why and what all this outrage meant, scores of persons were beaten, knocked down and plundered. A constant stream of goods, fruits, and "baksheesh" was literally forced from them, and the brutal soldiers were loaded with their detestable booty. In another district one case I saw was that of a peasant, who accompanied a camel driver. He had no money but carried a gun. A soldier forced the gun out of his hand, tied his hands behind him, marched him to some stout bushes, tied him fast to them, struck him in the face, and then walked off with the gun to the soldiers' quarters. This I could not stand, but went and, through one of our party who speaks Arabic, challenged the man's lawless conduct. The miserable coward literally turned white as I threatened to report his brutal action. Instantly another soldier loosed the man that was tied, and the seen soon ended. But what an outrage!

And now, may I ask, What connection is there between necessary and legitimate quarantine laws and regulations, and such scenes as those I have portrayed? Can it be wondered at that the Turkish Government is regarded as one of the most corrupt on the face of the earth, and the Turkish soldier's name a synonym for brutality, deceit, and cupidity? Certainly, unless I had been an eye witness of the scene narrated, I could not have supposed such brutality possible—but the facts are as I have stated them. My friend, Mr. Joseph Hannington, known as the brother of the South African Bishop of that name, shared with us these indignities and scenes, and joins me in signing this letter, which I trust may have some influence in stopping such abominable injustice and cruelty.

(Signed) HENRY VARLEY.
JOSEPH HANNINGTON.
Sidon, Syria, Oct. 26.

BEATTY'S
CELEBRATED
ORGANS AND PIANOS.
For Catalogues, address,
Daniel F. Beatty, Washington, N. J.
ՊԵՏԱԴԻՐ ԴՆԱԿԻՆԵՐ ԵՐԱՆՈՐԵՔԵ ԿԵ
ԳՐԹԺՈՒՆԻՆ: Գաթաթաթիկ համար
գրեւա Daniel F. Beatty, Washington,
New Jersey.

ԱՐԱՐԱՏ

ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

Քր իրատարակութիւն շինգըմբի օրեր:

Խմբագիր Եւ Տէր,
ՓԱՌՆԱԿ ՄԱՏԹԵՆՈՍ ԱՅՎԱՏԵԱՆ:

ՊԱՅՄԱՆՔ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
Բաթի, տարբէ ազատ:

Միացեալ Նահանգաց համար,
Մէկ տարեկան 2 տուար,
Կէս 1

Օտար երկիրներու համար,
Մէկ տարեկան 12 շէլին,
Կէս 6

Բաժանորդագիրը կանխիկ վճարելի են. և կրնան յղուիլ փոխանակագրով. Բոսթի կամ Եսթրէսի գերամի հրամանով և կամ վաւերացեալ նամակով:

Թղթակիցներէ կը խնդրուի իւրեանց ստանձնած հրապարակային անուան հետ բուն անուններն ալ խմբագրութեան գրասենիքէ չէ թէ հրատարակութեան, այլ փոստահոթեան համար:

Ձի հրատարակած գրութիւնը ետ չեն դարձուիր որ և է պարագայի ներքեւ:

Ուղղել ամեն գրութիւնը առ
THE ARARAT, 72 University

Place, New York City.

ՆԻՈՒ ԵՕՐԻՔ, ԴԵԿՏ. 3, 1891:

Ա. Չ. Դ.

Սոյն լրագրի համար բաժանորդագրութիւնը կ'ընդունուին հետեւեալ տեղերն.

Պրէսիթանիօ, 5 Եռնիւն Սգուէր,
Նիու Եօրք Սիթի, և,
Ֆ. Ա. Իսթըն, Բոսթ Օֆիսի մէջ,
Ուսթըր, Մաս.

Հատով կը ծախուի, չինգ սէնթի:

Անկախութիւնը՝ չեղողութիւնը քսել չէ:

Ո'չ անկախ չեղող կրնայ ըլլալ և ոչ չեղողը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեղողը՝ ոչնչի:

«Եթէ ժողովուրդը հօտ մ'է, լրագրիւններն ալ այն հօտին պահապան չունենն են» կըրնի. վերցո'ւր պահապան չունենն, այդ հօտը գալիքներու յափշտակութեան մասնեցիք: — Արաբ աս, Հոկտեմբեր 26, 1876:

«Բարձրագոյն Դուռը կը խոստանայ առանց այլ ևս յապաղելու գործադրել այն բարոյականութեան ու բարենորոգումները, զորս տեղական պէտքերը կը պահանջեն Հայոց բնական գաւառներուն մէջ, և ազոնց պահանջութիւնն երաշխաւորել Ձերքէզաց և Բրդազ դէմ: Այս նպատակաւ ձեռք առած միջոցները պարբերաբար պիտի ծանուցանէ տէրութեանց, որը անոնց գործադրութեան պիտի հսկեն:» — Յօդուած 61, Պէրլինի Դաշնագրութեան:

«Բոլորովին անյոյս բան է տկերկալել որ Դուռը երբէք քաղաքակրթեալ Կառավարութեան մը պարտականութիւններն պիտի կատարէ Թրքական Կայսրութեան այդ (Փոքր Ասիոյ) մասանց մէջ: Թրքական վարչութիւնը թէ պիտի չէ թէ տկար է, և այդպէս պիտի ըլլայ մինչեւ որ վերջը գայ:» — Արկայի Դուռը, ի Միթիւնիկին Մանչեսթըրի, Նոյեմբեր 25, 1891:

Ներկայ տարւոյս սկիզբէն ԱՐԱՐԱՏի կէս տարեկան բաժանորդ գրուողաց պայմանաւորը 13րդ թուով լրացած ըլլալով, խմբագրութիւնն յարգանքով կը խնդրէ այնպիսիներէն վերանորոգել իրենց բաժանորդագրութիւնը:

ԱՐԱՐԱՏի 9րդ և 16րդ թիւերն որոցմէ 2000 օրինակ տպած էին խմբագրութեան ջով բոլորովին ըսպառած ըլլալով, և նոյն թիւերէն օրինակներու համար հրաման ընդունած ըլլալով, ներկայիս կը ծանուցուի ամէն ազգայնոց որ եթէ սոյն թիւերէն մեզ հասցեն, իւրաքանչիւր օրինակի փոխարէն պիտի վճարեմք 10 սէնթ, և կամ պիտի ընդունինք զայն իւր նոյն արժեքով թեմամբ կանխիկ գրամ:

ՃՇՄԱՐԻՏ ԵՒ ԱՐԺԱՆԱԿՈՉ ԼՐԱԳՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:

«ԱՐԱՐԱՏի փայլուն աշորութիւնն հրճուանք կը պատճառէ ինձ: Մեծ հաճոյքով կը կարգամ մանաւանդ Անգլիական մասն»: —

ԲՐՈՖ. ՉԻՐԱՋ:

ԱՆՕԳՈՒՏ ԲԱՆ Է:

Մեր այս աւուր Անգլիկէն մասին մէջ երկու Անգլիկացի ճամբորդաց Փոքր Ասիոյ մէջ Թրքական պաշտօնէից ձեռքէն քաշած տառապանաց նկարագրութիւնը կը հրատարակեմք իրենց ստորագրութեան ներքեւ, Լօնտընի 'Տէյլի Նիուզ' էն առնելով: Յայտնուած ճամբորդութիւնը որը ուղղակի Անգլիական ազգութեան մէջ կը հասնին, առանց տարակոյս թողելու կապացուցանեն թէ միայն Բուրք և Չէրքէզ վայրերից ցեղերն չեն Ասիական Գրիստոնէից պատուհաս, այլ Թրքական պաշտօնէից առաւել անտանելի չարք մ'են, այնպիսի չարք մը՝ որ միայն Թրքական վարչութեան Ասիական Գրիստոնէից անհաւատարմութեան մէջն ըստ ըստ միայն դարմանուի:

Ձեռ կրնար ուղղութեան բերել գիտութիւն: Ասի հաստատուած ճշմարտութիւն մի է, և Հայերն ալ դիտեն զայն:

Հետեւաբար, այժմու քաղաքակրթութեան և յառաջագիտութեան այս լաւ ճանչցուած թշնամին, իւր Գրիստոնէացի Հայտապաշտ բարոյութեան ու խաղաղութեանը նկատմամբ որ և է պայմանի բերելու համար մինչեւ հիմայ առնուած քայլերն ապարդիւն փորձեր և կատարեալ անյաջողութիւն են:

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԵԱԼ ՈՃԱԿՈՐԾԻ:

Տասն կամ տասն և հինգ տարի առաջ ո'վ պիտի խորհէր, որ Հակառակ Հայաստանի մէջ բարեօրէն վարչութիւն մը մտցնելու համար եղած ամէն ջանից, և Հակառակ այժմ գոյութիւն ունեցող ամէն դաշնադրոց արամագրութեանց՝ Թրքին թող պիտի արուէր Գրդերէ գործարանակներ կազմելու և զանոնք Հայաստանի Գրիստոնէից հետ խառնելու:

Առաջակներէ և ոճագործներէ բաղկացեալ իւր թէ գիտութեան վաշտերու կազմութիւնն մէկ բան կը նշանակէ — այսինքն՝ Փոքր Ասիոյ մէջ բնաջնջ ընել զՀայերն որք արդարութիւն փնտռեցին քաղաքակրթեալ եւրոպոյ առջեւ:

Անտարակոյս, Սուլթան և Դուռը կը շնորհաւորեն ինքզինքին Հայաստանի մէջ իրենց ունեցած այս հաճոյքին համար, ի շնորհ Սուրպիոյ մէջ իւրեանց ունեցած 'բարեկամաց և դաշնակցաց' կողմնակցութեան:

ՈՉ ԱՅՆՁԱՓ ԳԻՇ ՈՐՁԱՓ ԿՐԻՍՐ ԸԼԼԱԼ:

Կոստանդնուպոլսոյ Տպագրական Տեսչութիւնն Բարեգու Ղը Բըդի Ժուռնալ՝ լրագրոյն ի Թուրքիա մտնելն աղբիւր է, որովհետեւ այդ լրագրին ժամանակաւ կատարի պատկեր մը հրատարակած էր որ հանրածանօթ Ֆիլիպիի կառավարին բռնուիլ և երեք Գերմանացուց ձերբակալուիլ կը ներկայացնէր: Չարմանալի չէ: Եթէ 'Բըդի Ժուռնալ' խմբագիրն Թրքական Հայաստակ ըլլար՝ և իւր թերթին ի Կոստանդնուպոլսի հրատարակուէր, ապահովապէս կրնամք ըսել որ նա երբէք Տպագրական Տեսչութեան զբաւեռեալէն զաւելով գուրս չպիտի կաշտէր: Հաւանականաբար հիւսանդանոցի կառքով մը և կամ դաւադրով մը գուրս պիտի հանուէր, ինչպէս եղաւ ԱՐԱՐԱՏի գթաբաղդ հաստատողն Մատթէոս Այվաթեան:

ԽԱՂԱՂԱՍԻՐԻ ԵՒ ԱՐԱՐԱՏ:

Թերթիս խմբագիրն ինչպէս արդէն ծանուցած էր ի Ֆիլադելֆիա Բենսիլֆիայի խաղաղութեան ընկերութեան զանն և հինգերորդ տարեկարծի հանդէսին առթիւ խօսեցաւ, իրեն նիւթ ունեւալով Հայկական Հարստահարութիւնը և նոյն անմիջական դարմանի պէտքն ու կերպն:

ԲԱՑՈՒԱԾ Է

ԱՐԱՐԱՏ

ՎԱՍՆ 1892

Յիտուն և երկու թիւերու: Բաժանորդագիրն է՝ Միացեալ Նահանգացի համար միայն \$ 2. կանխիկ վճարելի, և կամ օտար երկիրներու համար 12 շէլին, (6 րուբլի և կամ 15 ֆրանք): Երեք ամիս կամ ապառիկ մնացածներուն համար գիրն պիտի ըլլայ \$ 2.50, կամ օտար երկիրներու համար 15 շէլին, (7 րուբլի 50 կոպէկ, և կամ 18 ֆր. 75 սանթիմ): Այս պայմանը մնայուն է:

Մի յապաղէք, այսօրուան գործը վաղուան մի ձգէ՛ք: Ձեզ համոզելու համար մեր ապագայ կատարելու գործերուն վրայօք այս օրէն ննայարժիլ սովորութիւնն չէ: Մեր արդիւնք խօսած են ու պիտի խօսին մեզ համար:

Յունիսար 1 էն առաջ մեզ հասած նոր բաժանորդաց մինչեւ նոյն թուականի ձրի պիտի շրկեմք ԱՐԱՐԱՏը:

Ընդ հո'ւ պրկեցէք Ձեր հրամանը:

ԱՐԱՐԱՏի խմբագիրն բացատրեց թէ ի'նչպէս Եւրոպական մեծ Տէրութիւնը և մասնաւորաբար Անգլիա պատասխանատու էին ներկայ չարեանց և թէ ինչպէս Կիւրիկեան քաղաքացիք կրնային իրենց բարոյական աղբեցութիւնն գործածել ուղի խնդրոյն մէջ: Հանդիսականք խիստ մեծ ուշադրութեամբ ունին դրին ատենաբանին խօսքերուն:

Յետ աւարտման Հանդէսին Տիւրքական խաղաղութեան Միութեան Նախագահ Ալֆրէտ Ն. Լըվ ըստ խնդրանաց թերթիս խմբագիրն հաճութիւն տուաւ իւր տեսութիւնն յայտնել Հայկական խնդրոյն նկատմամբ ԱՐԱՐԱՏի ապագայ թիւերէն միայն միջոցաւ:

Հրաւիրուեցաւ նաև թերթիս խմբագիրն զանազան քաղաքացիներ կառուցելու համար յայտնեցինք այցելել իւրեանց տեղերն և խօսիլ Հայկական խնդրոյն վրայօք:

Հետեւեալ առաւօտեան Ֆիլադելֆիոյ օրաթերթը, առանց բացառութեան սոյն Հանդիսի նկարագրութեան հետ կը յիշատակեն նաև ԱՐԱՐԱՏի խմբագիրն այցելութիւնն և բանախօսութիւնն:

ՆԻՈՒ ԵՕՐԻՔ ԶԱՅ ԳԱՂԹԱԿԱՆ ՆՈՒԹԻՒՆՆԵՒ ԱՅՎԱՏԵԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՆՈՒԹԻՒՆ:

Թէպէտ մեր անցեալ թուով ի Լրոյ ծանուցած էինք, այս անգամ Հաւաստի աղբիւրներէ կը տեղեկանամք և կրնամք բացարձակապէս ծանուցանել թէ Նիու Եօրքի և չըր-Յանայից Հայ գաղթականութեան Յանձնաժողովը որոշած է մի ընդհանուր ժողով գումարել ամսոյս 12ի Շաբաթ երեկոյին ի ժամ 8, Գուրբը Եռնիւնի արահին մէջ, Տերորդ փողոց, Յիւր ավելի անկիւնը:

Տարակոյս չունիմք որ ամեն ազգայնեք պիտի փութան միասնալ նոյն երեկոյին յիշեալ սրահին մէջ և իմանալ թէ ի'նչ ունի սոյն Յանձնախումբն ըսելու ժողովուրդեան:

Ի մէջ այլոց հետեւեալ որոշումները պիտի ներկայացուին ժողովուրդին ի վաւերացումն, որը արժանի են սերտողութեան ամեն ազգայնոց կողմանէ, և որք են.

Մենք, Նիու Եօրքի Հայ գաղթականութիւնն, յիշողհանուր ժողով գումարեալ, կը ջուհարկենք հետեւեալ նախաբանն ու Որոշումներն:

Նկատելով թէ բացայայտ է որ, թէ՛ Ամերիկայի Հայ գաղթականութեանց և թէ՛ ընդհանուր Հայերէնաստիական ձեռնարկութեանց պաշտպանութեանը համար յոյժ կենսական է որ մեր անհատական ոյժերն միացուին ի մի Կեդրոնական գործիչ մարմին: Կ'որոշենք. —

Ա. — Որ Նիու Եօրքի Գաղթականութեան Յանձնաժողովն այսպիսի ընկերակցութեան մը կազմակերպութեան ու նորին սահմանադրութեան ծրագիր մը պատրաստելով, զայն յղէ Ամերիկայի բոլոր Հայ գաղթականութեանց:

Բ. — Որ սոյն գաղթականութիւններէն խնդրուի որ, յիշողհանուր ժողով գումարուելով, այս մասին իրենց գաղափարն ու թեւադրութիւնները Հաղորդեն Յանձնաժողովոյ:

Գ. — Որ եթէ սոյն գաղթականութիւններէն ընդունուած որոշումներն այսպիսի ընկերակցութեան մը կազմութեան ի նպատակ ըլլան, Նիու Եօրքի գաղթականութեան Յանձնաժողովն անմիջապէս ձեռնարկէ կազմակերպութեան գործին:

Դ. — Որ այս նախաբանին ու Ո-

ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՒ

ՏԱՐԻՈՑ

Բաժանորդագիրն է՝ Միացեալ Նահանգացի համար միայն \$ 2. կանխիկ վճարելի, և կամ օտար երկիրներու համար 12 շէլին, (6 րուբլի և կամ 15 ֆրանք): Երեք ամիս կամ ապառիկ մնացածներուն համար գիրն պիտի ըլլայ \$ 2.50, կամ օտար երկիրներու համար 15 շէլին, (7 րուբլի 50 կոպէկ, և կամ 18 ֆր. 75 սանթիմ): Այս պայմանը մնայուն է:

Մի յապաղէք, այսօրուան գործը վաղուան մի ձգէ՛ք: Ձեզ համոզելու համար մեր ապագայ կատարելու գործերուն վրայօք այս օրէն ննայարժիլ սովորութիւնն չէ: Մեր արդիւնք խօսած են ու պիտի խօսին մեզ համար:

Յունիսար 1 էն առաջ մեզ հասած նոր բաժանորդաց մինչեւ նոյն թուականի ձրի պիտի շրկեմք ԱՐԱՐԱՏը:

Ընդ հո'ւ պրկեցէք Ձեր հրամանը:

Բաժանորդագիրն է՝ Միացեալ Նահանգացի համար միայն \$ 2. կանխիկ վճարելի, և կամ օտար երկիրներու համար 12 շէլին, (6 րուբլի և կամ 15 ֆրանք): Երեք ամիս կամ ապառիկ մնացածներուն համար գիրն պիտի ըլլայ \$ 2.50, կամ օտար երկիրներու համար 15 շէլին, (7 րուբլի 50 կոպէկ, և կամ 18 ֆր. 75 սանթիմ): Այս պայմանը մնայուն է:

ՕԳՆԷ՛ ԵՒ ՕԳՏՈՒԷ՛:

Հաւաքէ և շրկէ չորս հատ տարեկան բաժանորդագիրն և հինգ հասցէներ, և իւրաքանչիւրին պիտի շրկուի ԱՐԱՐԱՏ Շաբաթաթերթին ամբողջ տարի մը:

Մեր Ամերիկացի բարեկամը զարմանօք և գովաստիւր կը խօսին Ամերիկայի Հայ հաստարակութեան ԱՐԱՐԱՏի պէս Շաբաթաթերթ մը պահելու շարի ընթերցասէր և ազգասէր ըլլալուն վրայ:

\$500,000. Պէտքի երգէտները Մանրամանութեանց և գաթաթաթիկ համար գրեւա Daniel F. Beatty, Washington, New Jersey.

Կոստանդնուպոլսոյ մէջ վերջնապատահած փոթորիկը թէ՛ ծովու և թէ՛ ցամաքի վրայ ոչ սակաւ աղետալից պատճառ եղած են: Թարապիսի պատճառն ընկեցած ու անհետացած են միքը, ածուխ ու փայտ բեռնաւորեալ ըսինքն մը 'մալուխա': Ի Մարմարա ծովասոյզ եղբի է առաքատանաւ մը՝ որոյ մէջ հինգ հոգի կան եղբի: Սյուպիսի ծանր արկածներ տեղի ունեցած են նաև Հայտար բաշա, Էյուպ, Սեւ ծովու կողմերն, և այլուր: Յամաքի վրայ ալ տանիքներ փլած, ծառեր կործանած և շատ չէնքեր փախուած են, բայց մարդոյ կորուստ լուծած չէ: Ի Սոֆիա և ի շրջակայս բազում ձիւն տեղացիք է և չոգեկանացիք թեւեկութ չեն դժուարացիր են ձեան առատութեան պատճառաւ, այնպէս որ, երկաթուղաց ընկերութիւնն ստիպուել է գործաւորներ աշխատացունել ճանապարհներն հարթելու համար: Ձիւնը տեղ տեղ մինչեւ 10 ետրոն աւելի բարձրացեր է:

Ի Սկրպիա անցեալները Միլա առնու կնոյ մը դատն սկսէր է, որ արեւնահեղութեամբ, աւարտուութեամբ և այլ զեւանգործութեամբ համաւաւոր եղած՝ և բազում տարիներէ ի վեր երկրին ներսեր ժողովուրդը կը սարսափեցնէ եղբի: Ամբաստանեալ թէ տասն և չորս մարդ սպաննած է և նոյն մեծ մասին մարմիններն անգլիաբար յոշոտած է: Իսկ աւազակային շահախնդութեանց թիւն շատ ստուար է ըստ ամբաստանագրի ընդհանուր դատախազին:

«Նախ և առաջ նշաններով — աթինասաբար զանոնք աւելի պայծառ և թէւեւբարական ընելով: Նշանները կրճատուում նորա իմացողութեան զարգացմանը հետ զուգընթաց: Շատ ծանր գործէ՛ր» — դոտուրաբայ ըրլոր ժամանակս անոր յայտնացուցի: Նշանի մը հետ ծանօթութիւնը ետքը սկսայ զայն առաւելուազ չարժուինելով հասկնել մինչեւ որ վերջապէս յոնգին չարժուումէ յարկ չըթնէր երեսարւել, և կամ թէ խնի ծոնին իմ հասկնելու ոգտանքը բացատրէին: Ժամանակ մը վերջը ապացայ մէջքն անցնող արտայայտութեան ստորեւին կը սրտատուէր և կըմբռնէր: Ինձ հայէ՛, ըստնա, ձեռքն զլիտուս վրայ դնելով և աշացայ մէջ հայտնելով մինչ կրակալոյսը նոցայ մէջ կը ծագէ՛ր, զի սթորմ երկկոյ եղած էր:

«Կը զարմանաս — ա՛հ, կը վախնաս — կը վախնաս ինձմէ:»

Նոտած տեղս յուզուեցայ, որովհետեւ մինչ նա աշացս մէջ կը հայտնուէր, որ արտաքին փառք մը ինչպէս իրենց հետեւ մէջ: Եւսկարծ մէկը ի դարձեալ և հայեցաւ փայլուն հրոյն վրայ որ մեր առջեւ հրոյն մէջ կը վառէր:

«Երբէք մի վախճար» շարունակեց նա, իւր սպիտակ մազին միջոցով ետեւ նետելով: «Երբէք մի մի վախճար, պարոն — յիմար չեմ: Ո՛չ տակաւին: Վախ ունեցած եմ այդ բանէն, բայց բանականութիւնս մինչեւ կենացս վերջը պիտի դիմանայ: Կարծեմ երբեք»:

«Ամէն օր» պատասխանեցի: «Արեւն զու ներքին լեզու կը գործածեն: Մենք ուղղակի հոգւոյն Սրբոյ Հետ կը հաղորդակցինք: Դու ամէն օր ի նմանէ բաւերէ աւելի գոհացուցիչ պատգամ մը կընդունես, որն որ առօրեայ պատասխանն է: Գիտցիր, պարոն, որ բաւերն սատանային հնարքն են: Կը սիրեն Բէյլըն»:

«Հարցուց նա, շատ պիտի ինձ դառնալով: «Ասոր տարակոյտ ունենալու չեմ» պատասխանեցի, «ոչ ալ եթէ երբեք պէտք ըլլայ» նորա հոգ տանելու պատրաստ գտնուելու, զայն ինձ հետ տանելու և եղբոր մը պէս գոհուելու:

(Շարունակելի)

ԱՆ ԳԼԻԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒՆ:

ԲԵՐՈՒԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

[Շար. Տեւ Թիւ 21:]

Օրինակ —
He has sold his horse and mine.
«Հի հեզ սօլս հիզ հօրս էնս մայն»
Նա ծախած է իւր ձիւն և իմս:
Their garden is larger than ours.
«Տհէյր Կարտըն իզ Լարճըն ահէն աւորդ»

Անոնց պարտէզը մերինէն մեծ է:
I prefer his letters to hers.
«Այ բրիքըր հիզ Լէթթըր Թու հըրդ»
Նախանձար կը համարիմ մանչուն նամակներն քան զաղջկանը:

His, her, its their; hers, theirs ստացականներն պէտք է իւրաքանչիւրն իւր պատշաճ տեղը գործածել:

Օրինակ —
Charles loves his sister.
«Չարլզ Լուվ հիզ սիսթըր»
Կարապետ կը սիրէ իւր քոյրը:
Mary loves her brother.
«Մէյրի Լուվ հըր Բրոթըր»
Մարիամ կը սիրէ իւր եղբայրը:
Every age has its pleasures.
«Էվըրի էյճ հեզ էյ Բլէշթըր»
Ամեն տարիք իւր համոյքն ունի:
They have lost their father.
«Տհէյ հեզ Լոսթ Թէթըր ֆաթըր»
Իրենց հայրը կորուսին:

ԱՆ ԳԼԻԵՐԷՆ ՈՃԵՐ.
He is a countryman of mine.
«Հի իզ է Գընթըրմեն օվ մայն»
Իմ երկրացի է նա:

I cannot bear that friend of his.
«Այ Գընթըրմեն օվ Գրէնտ օվ հիզ»
Իւր այդ բարեկամը չեմ կարող տանել:

That is no business of hers.
«Տհէթ իզ նօ Կիզնէս օվ հըրդ»
Այդ իրեն վերաբերեալ բան մը չ'է:
We live in a house of our own.
«Ուի լիվ ին է հաուզ օվ աուր օն»
Մեր անձնական տանը մէջ կը բնակուինք:

(Շարունակելի)

ՊԵՏԻՒԻ ԴԱՇԵԱԿԻ ԵՒ ԵՐԳԵՐԵՐԻ:
Վսեմ Դաշեյի Գ. Պետիւի, դաշնակց և երգչօնիք մեծանուն գործարարատէրը, այժմ առաւել քան երբեք, դաշնակց և երգչօնիք կը շինէ ու կը զրկէ: 1870ին Պ. Պետիւի, վարժուող պատանի մը, իւր տունին հետեւ առանց սէնթի մը ունեն լու, և իւր անդին կը կամրովը այնչափ առաջացաւ որ մինչեւ հիմայ գրեթէ 100,009 Պետիւիի դաշնակցներէն և երգչօնիքներէն ծախուած է 1870էն ի վեր:

Կարծես ոչ մի բան կրնայ գինը վաճառեցնել, այնքան խոշոր տներ որ կրնային որ եւ սովորական մարդ յաւէտ կործանել, նա իւր ծանուցում գործածելով տակէն ելած է աւելի փայլուն քան զառաջինն: Իւր նուագարաններն, ինչպէս ամենուն յայտն է, շատ ժողովրդական են և աշխարհի ամեն կողմերը կը գտնուին: Կը տեղեկանամք թէ նա մտադիր է յառաջիկայ տարւոյ տարիներուն մէջ իւր շինուածներէն 200 հազար հատ եւս ծախել, որ բնակիչները \$20,000,000 կը գործ մը, իւրաքանչիւր իւրաքանչիւր \$100էն հաշուելով: Արդէն իւր տնակներն մէջ երաժնիքուն ամենէն մեծ գործն է Գրէ առ Daniel F. Beatty, Washington, N. J. Գաթալոբի ու գնոց համար — Ծան:

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԾԱՆՈՒՑՄՈՒՆԻՔ

ԱԶԳ

Եկեղեցական եւ գեղութեան գործերու վերաբերեալ Հայերէն լեզուա ծանուցումներ, որք երկու մասունքով: աւելի տեղ չեն բռներ, Թերմիս մէջ ձրի պիտի հրատարակուին:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ

ՈՒՂԶԱՓԱՌ ՍԲ. ԵԿԵՂԵՑ

St. Chrysostom's Chapel,
[Trinity Parish.]
Corner 39th Street and 7th Avenue.

Ի գիտութիւն բարեպաշտ ժողովրդեան կը ծանուցուի որ առաւօտեան ժամերգութիւն կը կատարուի ի վերոյիշեալ Մատրան, ամէն Կիրակի ժամը 1.30ին յետ միջաւոր:

Ի իմաց Հոգաբարձութեան,
Մ. Գ. ԱՐԹՄԱՆԻԱՆ, Փ Մ. ԱՅՎԱՏ,
Քարտուղար: Առեւտրային:

ՍՈՒՐԲ ԼՈՒՍԱՆՈՐԻՉ ԵԿԵՂԵՑ
Ի ՆՈՒ ԵՐԿ:

Ընթ.: սոցոլ.

ՀՐԱՆՏ ՄԵՍՐՈՊ ՔԻՐԵՉՁԵԱՆ.

Յառաջիկայ Կիրակի, ի ժամ 2.30 յետ միջաւոր, ի Կրէյս Մատրան (Պրոտուէյ և Տաներուրդ փողոց) կրօնական Պաշտամունք պիտի կատարուի Հայ լեզուա, ըստ գրութեան Անգղիական Եկեղեցւոյն:

Յարգանքով կը հրաւիրուին ամէն Հայք ներկայ գտնուիլ և մասնակցել սոյն Պաշտաման:

ՆԵՒՏՈՆ ՄԵՍՐՈՊ ՊՈՅԱՃԵԱՆ

Քարտուղար:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ

ՍՈՒՐԲ ԲԱՐԹՈՒԳԻՄԵՆՈՒ ԵԿԵՂԵՑ
42րդ փողոց Արեւելեան, Թիւ 209:
Քաշանայ,

ԱՐԱՆՆԱՐ ԵՐԱՆՆԱՐ ԵՐԱՆՆԱՐ:
Դառախտութիւն ժամը 3ին,
Կրօնական Պաշտամունք ժամը 4ին,
Կիրակի օրեր, յետ միջաւոր:

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ ԾԱՆՈՒՑՄՈՒՆԻՔ

ԱԶԳ:

Տր. Ժան Էլիսի Գրաժ «Տարակոյտ և Լուսաւորութիւն» (Doute et Revelation) անուն Գաղղ. լեզուա նոր հրատարակութիւնը, ձրիապէս պիտի զրկուի, բոլոր տուրքէ ազատ, այն ամեն քարոզչաց և աստուածաբանական ուսանողաց որոնք զայն ունենալու փափաքը կը յայտնեն, զըրկելով իրենց հաշուն առ
Monsieur Adolph Roeder, editeur,
Vinella, N. J.
Eta Unis d'Amerique.

Տ Պ Ա Ր Ա Ն

Ա Ր Ա Ր Ա Տ Ե Ա Ն

72 Իւնիվըրսիթի Բլէյս,

ՆՈՒ ԵՐԿ:

Սոյն ապարանի մէջ կը տպագրուին Հայերէն և Անգլիերէն լեզուներով ամեն տեսակ գործեր. ինչպէս են՝ գրեանք, տետրակներ, շրջաբերականք, աւետարական ցուցակներ, նամակի թղթեր, պահարաններ, այցե-տոմսեր, աւետարական տոմսեր, ընկերութեանց կանոնադրութիւններ են. Ամեն յաճախորդաց կատարեալ գոհունակութիւն կ'երաշխարարուի: Փորձեցէ՛ք մեզ անգամ մը:

THE ARARADIAN PRINT,
No 72 University Place,
New York.

ԳՐԻԳՈՐ ԷՔԻԶԵԱՆ

Թարգման-Առաջնորդ ճամբորդները:
Կը գտնուի Պօփ փողոց:

Մարտէյլ Հանդիպող Հայն արեւելցի ուրիշ ուղեւորներն որոնք քաղաքին և ծրարներէն լեզուին անծանօթ են, մեծ դիւրութիւններ կ'ունեն գտնել իրեն իրենցով:
Թղթակցութեան հասցէն՝
Gregoire Ekizian,
53 Rue de la Republique,
Marseille, France.

ՊԵՏԻՒԻ ԵՐԳԵՐԵՐԻ ամենալաւերն են: Գաթալոբի համար գրել առ Daniel F. Beatty, Washington, N. J.

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ ԾԱՆՈՒՑՄՈՒՆԻՔ

Վ Ա Ր Ժ Ա Ր Ա Ն Կ Ե Ն Ս Ա Կ Ա Ն
ԳԻՏՈՒԹԵԱՆ:

Հաստատեալ 1871:

Վիգիլը Պ. Հօլ, հաստատող:

Վիգիլը Պ. Հօլ կուսուցանէ տարբեր ուսելեաց մտաց վերայ ունեցած արդիւնքը և կը կարողացնէ բարւոքել ընտիր կերակուրներ գործածելով:
Ամեն անոնք որ մէկէ աւելի լեզուաց մէջ շահեկան են, այս վարժարանին միանայու են:
Առէ՛ք Կենսաբանութիւն (Vitality) տետրակը 5 սէնթ: — Անգլո-Ամերիկեան լեզուա տպագրեալ:
Քարտուղարին գրասենեակն է,
1245 Wood st., Philadelphia, Pa.

Մ. Ս. Թ. Ն Ա Հ Ի Կ Ե Ա Ն,
ՈՒՍԹԵՐ, — Մ Ս Մ.
Ամենէն արժան գներով Փոխ-Գրքեր կը տրուին Թուրքիոյ այլեւայլ մասանց վրայ և Եւրոպայ ամէն կողմերը ապահովեալ գրամատանց միջոցաւ:
Ուրիշ տարուան փորձառութիւն: Կեդրոնատեղիք ի ֆարքերը և ի կոստանդնուպոլիս: Կը վաճառուին նաև շոգենաւի տոմսակներ Եւրոպայի այլեւայլ մասանց վրայ և Թուրքիոյ բոլոր նաւահանգիստներէն թրիքսթէի ճամբով մինչ ի նիւ Եօք, իսկտ արժան գներով: Մասնաւոր ուղարկութիւն կը տրուի ամէն թղթակցութեանց:

M. S. T. NAHIGIAN,
WORCESTER, MASS.

JOHN A. PHILLIPS & Co.,
No. 4 Dean St.,
Providence, R. I.

ԱՌ ԳՈՐԾՄԱՆՈՐՄ. —
Արժան գներով առ կողի մը գնելու տեղն է
ՃՈՆ Ա. ՖԻԼԻՔՍ ԵՒ ԸՆԿ.,
Թիւ 4 Տին Փողոց,

Բրովիտէն, Ռ. Ա.
Տեղեկութիւն կրնայ առնուիլ գրիմելով նաև առ Ս. Ա. Սամուր,
Թիւ 107 Ֆէտէրալ Փողոց:

Ի նպաստ Հ. Ե. Թ. Միութեան կը ծախուին, Բաֆթիի սոյն պատկերի խոշորագործ տառն և մէկ ու կէս ինչ երկայն, և ութ ու կէս ինչ լայն: Միայն տաք սէնթ:

Գուճալուի գէպքի հերոսներու պատկերները, Յարութիւն Չանգուլեան և Կէմ Ալմազ Մանուկ, զոյքը 5 սէնթի:

Գինի փափաքողները պէտք են գիմել Միութեան թանգարանապետին կամ նորա գործակալաց: և կամ ԱՐԱՐԱՏ լրագրի խմբագրատանը: (Փոստի ծախքը մեր վրայ է):

Պ. ԹՈՐՈՍԵԱՆ
Թանգարանապետ:
No. 779 2nd Ave. New York City.

ԸՆՏԻՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՔ
ԵՐԿՐՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՅԱՆԻԼԵԱԼ ԵՒ ՃՈՆԱՅԵԱԼ ԵՒ ՉՈՐ-ԴՈՐԵԱԼ ԸՆՏԻՐՊԱՏԿԵՐՈՒՄ:

Գրքոյն կը բաղկանայ 16 մեծադիր թերթիք, տպագրութիւնը նորաձոյ տառերով և ընտիր թղթի վրայ է: 27 նոր, գեղեցիկ և նուրբ փորագրութեամբ պատկերներ՝ կը զարդարեն գրքուկի էջերը, որ կը յիշեցնեն և կը զարթուցանեն Հայ մանկաւոյ սրտից և երակաց մէջ ազգութեան ոգին և եւսնազը, և կը յորդորեն գիրքը նմանի իրենց Հայր Բաժանորդութեան գինն է 4 ֆր. (80 սէնթ) կանխիկ վճարելի: առաւօտ թերթիկն առանձին առանձին կ'ուղարկուին իւրաքանչիւր բաժանորդագրաց: Այն անձինք որք 12 օրինակէ աւելի կ'առնուն մի անգամով, և կ'առնին Գրքոյնը՝ որք կուզեն իրենց համար զանազան օրինակը՝ նոցա յատուկ և զգալի գեղջ կը ըլնորհուի: Բաժանորդութեան գրուիլ ցանկացողը գրիմն հետեւեալ հասցէի:

DIRECTION
DE L'IMPRIMERIE ARMENIENNE
VENISE, St. LAZARE.

ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՂԱՏՈՒԹԵԱՆ
Բ. ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

«Հայոց Հայրենասիրական Միութեան հրատարակած այս վարժարանագրանքի մէջ համառօտ կերպով բացատրուած է թէ իւրաքանչիւր պէտք է ունենայ և ինչ պարտքեր ունի կատարելու:

Մէկ անգամին 50 օրինակ ծախու առնողին կը զրկուի 5 ֆր. րանգով: Հասցէն գրին է 15 սանթիմ:

Դիմել M. Portoukalian, redacteur du journal ARMENIA, Marseille, France:

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

Տիպ. ՈՒՆԻՎԵՐՍԻԹԵՐԻ ՕՇԱՐԱԿԸ:
Յիւստոն տարիներէ աւելի է որ Տիկին Ուինզլօ Ուլթըշ Օշարակ միլիօնաւոր մայրերէ կը գործածուի իրենց զաւակաց ախտի հանելու ժամանակ: Գիրքները կը խնայագարուի և հանգստութիւններ կը վերադառնան ախտի հանելու ցաւէ հիւանդ, տառապող և լացող զաւակէ մը: Եթէ այդպէս է, անմիջապէս Ախտի Հանող Մանկանց համար «Տիկին Ուինզլօ Ուլթըշ Օշարակ»-էն չի մը առէք: Սորա արժէքը անհամար է: Ունիք պէտք տառապելալին անմիջապէս գարման մը պիտի ըլլայ: Մայրեր, աւսուր վրայ կրնաք ապաւինիլ ընտիր այս չի կայ: Կը բժշկէ Փորութեան թիւն, կը կանոնաւորէ Ստամոքսը և Աղիքները, կը բժշկէ Աղեաց Խիթը, կը կակցցնէ Լիւնտերը, կը ընդունալցնէ բորբոքումն, և ամբողջ կազմուածքը կը կազդուրէ և կը բարձրացնէ: Ակուայ Հանող մանկանց համար «Տիկին Ուինզլօ Ուլթըշ Օշարակ», ճաշակի հաճելի, և Միացեալ Նահանգաց մէջ ամէնէն հին և ամենալաւ բժշկուհի և սնուցիչ ներքին մէկուն գեղագիրն է, և կը ծախուի աշխարհին ամէն գեղագործներու ըզով: Իւրաքանչիւր չի-չի գրին է քան և հինգ սէնթ: Ունեցէ՛ք միայն,

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

«Mrs. Winslow's Soothing Syrup»

ՆՈՐ ՀՐԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆԻՔ

ՄԵՄԱԴԻՐ ՊԱՏԿԵՐ
Վ Ա Ր Դ Ա Ն Ա Ն Ց
ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ

Սրբոց Վարդանանց առ Տղմուս գետով մղած պատերազմին մի լուսանկար պատկերն է սա ի վիշենա լուսանկար Պր. Ն. Պ. Արանեանի արուեստարանէն ի լոյս ընծայուած: Մեծութիւնն է 24x30 մասնաշափ:

Բազմաշխատ Հայ արուեստագէտի մը սոյն ճաշակաւոր և հիանալի գործն որ միակ է իւր տեսակին մէջ, Ամերսոնի ազգայնոց ուղարկութեան կը յանձնարարուի մը:

Ամենայարմար առարկայ մը է որ և է տան (home) դահլիճին մէջ կախելու:

Տեսնել ուզողք, կրնան գրիմել Արարատի խմբագրատանը:

Սոյն պատկերներէն միայն սահմանեալ թիւ մը կը գտնուի խմբագրութեան ըզով, որք Միացեալ Նահանգաց մէջ գտնուած միակ օրինակներն են:

Գրին է 30 Փրանզ, կամ 6 տօւար: փոխադրութեան ծախքը գընդունի վրայ է:

Կը հրաւիրուի գեղարուստի ճաշակ ունեցող և Ազգային փառաց նախաձեռնողը Ազգային քննել Հայ արուեստագէտի մը սոյն նշանաւոր գործն:

Տեսնել ուզողք, կրնան գրիմել Արարատի խմբագրատանը:

Սոյն պատկերներէն միայն սահմանեալ թիւ մը կը գտնուի խմբագրութեան ըզով, որք Միացեալ Նահանգաց մէջ գտնուած միակ օրինակներն են:

Գրին է 30 Փրանզ, կամ 6 տօւար: փոխադրութեան ծախքը գընդունի վրայ է:

Կը հրաւիրուի գեղարուստի ճաշակ ունեցող և Ազգային փառաց նախաձեռնողը Ազգային քննել Հայ արուեստագէտի մը սոյն նշանաւոր գործն:

Տեսնել ուզողք, կրնան գրիմել Արարատի խմբագրատանը:

Սոյն պատկերներէն միայն սահմանեալ թիւ մը կը գտնուի խմբագրութեան ըզով, որք Միացեալ Նահանգաց մէջ գտնուած միակ օրինակներն են:

Գրին է 30 Փրանզ, կամ 6 տօւար: փոխադրութեան ծախքը գընդունի վրայ է:

Կը հրաւիրուի գեղարուստի ճաշակ ունեցող և Ազգային փառաց նախաձեռնողը Ազգային քննել Հայ արուեստագէտի մը սոյն նշանաւոր գործն:

Տեսնել ուզողք, կրնան գրիմել Արարատի խմբագրատանը:

Սոյն պատկերներէն միայն սահմանեալ թիւ մը կը գտնուի խմբագրութեան ըզով, որք Միացեալ Նահանգաց մէջ գտնուած միակ օրինակներն են:

Գրին է 30 Փրանզ, կամ 6 տօւար: փոխադրութեան ծախքը գընդունի վրայ է:

Կը հրաւիրուի գեղարուստի ճաշակ ունեցող և Ազգային փառաց նախաձեռնողը Ազգային քննել Հայ արուեստագէտի մը սոյն նշանաւոր գործն:

Տեսնել ուզողք, կրնան գրիմել Արարատի խմբագրատանը:

Սոյն պատկերներէն միայն սահմանեալ թիւ մը կը գտնուի խմբագրութեան ըզով